

Tiêu sử cụ Ng. - công - Trư

(một vị Văn-thần có công-nghiệp ở nước ta)

Ông ở huyện Nghi-xuân, tỉnh Hà Tĩnh, lúc nhỏ, người rất thích-thăng, có em khi, năm Giáp-thanh, có em khi, năm Giáp-thanh, có em khi, năm Giáp-thanh...

xã cát - hải, tại khản được 4 làng, 4 ấp 1 trại, lập làm một Tổng; thuộc về huyện nam-trực; tại tổng Hoàn-nhà thì khản được 5 ấp, 2 trại, 3 giáp, cũng lập làm một tổng, thuộc về huyện Giao-thủy...

Sau khi Phan-Bá-vân bị bắt, vua ban chiếu chỉ khen ngợi, tướng một cái Bạch ngọc chạm hình nai, một cái Mã-náo chạm hình con ngựa, và một cái kim-khánh và đôi ống sáo trư; Trong triều Minh-mạng, ông làm Hình-b - Tả-thi-lang, làm Nam-Định-Dinh-diên-sư; nguyên trước ông dâng sớ tâu 3 việc: 1- nghiêm phép cấm, để trừ tuyệt đảng giặc 2- minh thưởng-phạt, để khuyến Lại-tri; 3- mở ruộng hoang để giúp dân nghèo; vua giao cho ông Đình-nghi mà thi-hành, rồi sai ông sung Đình-diên-sư, lúc Bệ-tử, Vua dụ rằng: « các hạt Bắc-thành đã hơi yên, nên cho dân lính về làm ruộng, phạm những việc đối với dân mà hưng lợi trừ hại, cho phép được tiện nghi mà làm » ông xin cớ trong sớ mô-không, chia ra lập lam-ấp, xóm, trại và giáp.

Ông đi đến nơi, liền khai khẩn một đất Tiên-châu tại phủ Kiến-xương, tỉnh Nam-Định, do đất hoang phân cho dân cấy; lập được 14 làng, 27 ấp, 20 trại, 10 Giáp, số đinh được 2350 người số điền được 18 970 mẫu, ông xin lập làm một huyện, gọi là huyện Ninh - cương; tại hai xã Ninh-cương và

Một ngàn binh lệ Song-binh, sao-lục còn nữa

Gương đáng nêu

Tài với đức bao giờ cũng cần đi đôi. Hữu tài kém đức có làm sự càng dở, hữu đức kém tài khó nên trò. Vì như ông quan... với như ông quan... với như ông quan...

Sự nghiệp công danh chi dật lui. Chồng vợ thâm tình, tình bằng lòng; Bạn bè thân mật, mật phải mùi; Chung quanh ngắm lại hình oáp bóng; Chiếc bóng vào ra dạ ngấm người!!

Đề tặng « con cóc » 5 bài (Thần-thử-kim-nguyệt của ông M. Thầy trong V.C. báo L.T.T.V. ngày 1er 9-1938)

Ngậm ngùi vạ gểu lại cơn thơ Cách mấy ngàn lâu lướt hân hân Kià nghĩa phu thê danh khoa lớp Nợ tình phụ tử, phải làm nợ

Phải, rất ít, cho nên ta được biết một ông quan Tài Đức kiêm toàn, không sao kỏi sanh long cảm mến. Từ ngày đặc cử Cai tỉnh (Định - Mỹ) Sôctơng ông Vương-hữu-Râm đi Cầm, hàng lấy đức trị cảm hóa dân; lấy lòng nhân mà trị chúng, ông lại giàu lòng bác ái, hay giúp đỡ kẻ khốn cùng. Còn tài thì quan trên yêu vi, dưới thì gian-phi khiếp sợ. Nhứt là không vì một lễ gì mà chông lệch đời của pháp luật, lại mỗi khi ông đến vắng làng, quyết những mây vì Hươu-ghe-đuôi tác ác trên người trước.

Tặng ông Hà Thủy Là người rất biết cái thú chơi thuyết ở giữa những đêm thu trời trời và mưa gió, (cùng ở bài T.T.A.N. đã nói ở trên).

Thu dạ du sơn Đem thu lần bực chốn non xanh Xảo xạ bên tai lá chơm cành Mờ tỏ lại qua, mây ẩn nguyệt Cát tung trông mờ đẫm bên thành Nhặt khoan nhạc để reo hoa gió Đeo bạc đòn ve trời suốt canh Chợt linh đản sơn say quạ bước Quay mình trông lại nẻo eo quanh

Thiên-ân thuận gọi bác mừng chàng Này nhè!... chùng em dặn bác rằng Trời đây, bác đừng quên thế

Miles Thanh-Lan, Lạ-Thu Kampong-Hao, Cambodge

Tặng Vương đại - nhân Vương nần công bá chí lễ dân, Hữu trí tài thêm đức mới dân, Gấm vóc thù rồng lạng về đẹp, Kim ngân khâm ngọc rang miếu phần, Chánh là thiện - ác ngại phân biệt, Tông lý qui điều lao luyện cần, Vạn như không quên cớ bác ái, Phúc này biết mấy chúng ta mang

Cảnh hoàng-hôn Hoa và bài của cụ Thanh-Tâm, đăng ở trường V.C. báo L.T.T.V. ngày 1er September 1938

TẶNG BẠN CỐ-GIAO PHAN-BÌNH-TÂN Chủ Đại Việt Khách lâu Sài-gon Hèn lâu để bước đến Sài-thành Gặp bạn cố-giao rất hận-tình Gẫm chi anh-hùng không đổi-bạn Phục-lông Quân-Tả chẳng cầu danh Trời không phụ bạc người làm-hảo Bất cùng sáng danh chổ địa-linh Còn sống, còn nhiều ngày gặp gỡ năm vẫn nhắc bạn được khương-ninh

Tự thân Chiếc bóng vào ra dạ ngấm người, Kinh niên khó dứt thuốc nào người, Tang bóng hồ hải chơn chơn bước;

TẶNG NG-QUANG-TRƯ TỰ MINH-CHƯƠNG (Quaomay)

HỒN

THƠ

ĐOÀN THIÊN VĂN VĂN

Tinh qua!

Lúng túng 1- Thoạt tiên mới biết đến tình yêu, Tôi gặp người yêu lung tung nhiều, Sắc đẹp của nàng đầy mãnh lực, Lắm tôi ập ứng nói không đều.

Chuyện đàn phật giác hoa 1- Kén rừ, tình rừ, lương ngừ ngày, 2- Nu cười duyên 6- Sơ khởi gặp đợ đi lai cưới, Cái cưới ăn đợ hoa hoa tươi, Cho o nàng đầy muốn nom xem mai, Xém mũi đến khi phải ngừ ngừ...

Chuyện buồn cười 2- Đêm nằm tôi mường thừ rồi thào, Sắp đặt lời tình gắp gở trao Dịp đến kia nàng đương tiệp lời, Tôi chào nàng đợ thì rồi sao? ...

Giao tình 7- Thế rồi ngày nọ anh cũng em, Hiệp một giao tình thừ trót đêm, « Ôt có hoa thừ trót eo nguyệt » « Xuân tiêu nhưt khác ty thừ kim »

Chuyện tình xưa mờ tới vũng chi, « Ai đến? Có mau bước bá bước, Bung khung 4- Lắm lúc bung khung ngợ đợ cây, Dạng năng thấp thoán ở chòm mây, Khi cười, khi mua, khi trêu cợt, Khến nỗi lòng ni tựa tình say.

Nu cười tình 8- Sau đó, thừ anh em cũng cười, Cái cười kim dao dạ thừ tới, Bàng quan ai kể nẻo trót rừ, Chừ có hai ta thừ tới mờ

Mơ mộng 5- Có lúc nằm mơ thấy rờ ràng, Hai ta tình tự rất yêu, dang, Em để bên tình phả ai rờ!

Em lấy chồng 9- Trống chường ai nhíp hôn, so le, Lấy chùng em quyết đợ ben hôn, Em để bên tình phả ai rờ!

Quan-lại hồi hứ Số 23 tháng chín bửa 29 November 1938

Chôn hèn họ xưa 11- Ngày nay quí chôn họ cũn họ, Cầm xúc lòng anh xiết đần đờ, 12- Nhớ chàng? Em hỏi? hời hời xưa? Em nờn rang em chỉ trưc u... Rang rít bên anh ngày giã mông tình Lừ trưc, Em vui chi nệ giơcung mưa

(Nhân bạn đợ tiêu thuyết « Tình mộng » Đương ngay về chàng đã quang minh quang minh Cảnh tình người trong giấc mộng tình Gái giữ tam lũng trôn chánh lịch trai gin bá hạnh rang môn đình

Nhớ chàng? Em hỏi? hời hời xưa? Em nờn rang em chỉ trưc u... Rang rít bên anh ngày giã mông tình Lừ trưc, Em vui chi nệ giơcung mưa

